

O kočce a myšce

Na malém selském dvoře žil malý kocourek se svou maminkou a babičkou. Kocourek se cítil často velmi osamělý. Jeho maminka byla už dlouho nemocná a nemohla se o něj starat.

Ani babička neměla na kocourka moc času. Pořád lovila myši, aby měli něco k jídlu. Někdy ji kocourek směl doprovázet, protože byl mrštný a uměl dobře šplhat. Jednoho dne zjistil, že se kočky z okolí scházejí v nedaleké stodole, aby si spolu hrály. Kocour se tam, celý zvědavý, vypravil. Opatrně pokukoval dírou ve stěně do stodoly. Kočky si právě hrály na babu. Pomalu se přišoural ke kočkám, ale ty ho nechtěly vzít do hry. Smutně se vyšplhal na vysoký trám a díval se na ně seshora. Najednou si kočky přestaly hrát, protože do stodoly vběhla myška. Všechny kočky se za ní vrhly, ale myš jim utekla. Zklamané kočky se radily, jak by se myš dala chytit. Tu zavolá kocour z trámu dolů: *„Já to umím! Babička mě naučila chytat myši!“* Kočky se mu vysmály. Kocour si však všiml, že myš zase vylezla z díry, a tak seskočil z trámu dolů. Jedním skokem ji dopadl. Pyšně ji předváděl kočkám a ty nadšeně tleskaly. Od tohoto dne si s nimi směl hrát. Byl rád, že našel tolik přátel.